XIV-ik évfolyam. 6-ik szám. Kőszeg, 1894. február 11-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ANTAL.
Kiadó és laptulajdonos:
FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők.
Nyilttér sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Csak előre!

Kőszeg lakossága nemesen érző szivről tett tanuságot.

Mig másutt a rút felekezeti gyülölködés dulja az ország belbékéjét, addig csendes kis városkánk különböző állásu és vallásu polgárai oltárt emelnek a felebaráti szeretetnek. Mig szerte a politika vad hajszára inditja az embert embertársa ellen s meghasonlásba keveri még az egyfelekezetüeket is, addig nálunk az emberbaráti szeretet szende őrangyala egyesiti a két keresztény vallásfelekezetet.

Mi ebben igazán egy jobb jövőnek a zálogát látjuk. Látjuk, amint polgáraink a szépért, jóért és nemesért egyesülve a maguk és az emberiség igazáért akarnak áldozni, küzdeni. Látjuk, hogy Árpád fia fölébred álmaiból s a millennium helyén találja Kőszeg fiait.

És erre szükség is van! Mert ahol nem egyesülnek az egyesek a közügyek és az egyes intézmények előmozditására czélzó törekvésekben; ahol nem járul kiki a maga legjobb meggyőződése és tehetsége szerint az emberiség javának az előbbreviteléhez, — ott megszünik minden jóra való törekvés; ott vegetáció sem lehet, mert a talaj, ha még annyi volna is rajta a humus, nem fejleszthet életet az éltető napsugár nélkül.

Azért nagy a mi örömünk, mikor látjuk, hogy polgáraink világosságot és meleget terjesztenek. Teszik ezt, mikor, mint vasárnapon, vallásküloubség nélkül tömörülnek, összeülnek, hogy a szegényekért, szegénysorsu szülők gyermekeinek a felruházása és, a lehetőség szerint, tankönyvekkel való ellátása ügyében konferálnak és megalakitják a szegény tanulókat segélyező egyesületet.

Most már tehát van olyan egyesületünk, a mely külön czélul tüzi ki a gyermekek iskoláztatását gátló legnagyobb baj, a ruhahiány megszüntetését. És hogy az egyesület e czélját teljes mértékben el is fogja érni, ezt biztositani látszik az alapszabályokban kijelölt út, biztositani fogja emberbarátaink nemes törekvése, mely a *szeresd felebarátodat*-féle krisztusi tannal fog érvényre emelkedni.

De más irányban is feltünik már egyszer egy szebb reménysugár, mert — amint a városi képviselőtestületnek egy tegnap egyhangulag hozott határozatából ujból meggyőződhetünk, a nap mégis forog, és ránk mosolyog a távol szemhatárról. Világosságot terjeszt egy kietlen pusztaságra; melegséget áraszt az elhalt növényzet gyökerei közé.

Úgy legyen!

A mely közönségben a nemes érzés ily impozáns módon nyilvánul, az nem szorul többé a buzditó szóra, mert hisz az alapvető munkát csak nem hagyja abban?! Éppen ugy el kell némulni ez örvendetes jelenségekkel szemben minden magasztalásnak is, mert hisz a nemes tett önmagát dicséri legjobban.

Leteszszük tehát a tollat és nem vesztegetjük tovább a szót.

Egyre azonban mégis figyelmeztetjük; nemcsak figyelmeztetjük, de kérjük is e város lelkes közönségét, t. i. arra, hogy vésse ez alkalommal emlékébe e szókat: Önmagunkra hagyatva, önerőnkre támaszodva egyesüljünk mindenkor a jóra.

Végre értsük meg e sokat jelentő közmondást: *Segits magadon és az Isten is megsegit.*

Felhivás a magyar közönséghez!

Ezredéves orsz. kiállitásunk sikere érdekében kérjük a nemzet minden számottevő tényezőjének támogatását. E kiállitás nem egyszerű tárlatnak, látványosságnak van tervezve, mert a magyar nemzet ezer éves multjának képezi beszámolóját s ez a beszámoló nem lehet összefüggésben az ugynevezett mutatványos kiállitásoknak, melyeknek egész sorozata követte egymást az utolsó évtizedben.

Kell, hogy ez alkalommal kulturánknak méltó hely jelöltessék ki Európa művelődés történetében; kell, hogy bemutassuk iparunkat, művészetünket, közgazdaságunkat a maga egész teljességében, minden számottevő tényezőjével egyetemben, kell, hogy most megmutassuk Európa nemzeteinek, hogy az államalkotó magyar nemzet ereiben pezsgő egészséges vér kering.

A nemes versengés megindult országszerte. A vagyonos iparos, a ki áldozatokra képes, ott lesz termelése és munkája javával; de ott lesz a kevésbé tehetős, jeles iparos is, mert a nemzeti munkának ő is lelkes tényezője és ámbár áldozatokat kell hoznia, nem maradhat el, mert elmaradásával nem volna teljes, nem volna hűséges a magyar kultura bemutatott képe.

És e helyen appellálunk a nemes magyar középosztályra, a lelkes közönségre. Járuljon hozzá ő is a nemzeti verseny sikeréhez s hozza meg áldozatát a nagy czél sikere érdekében.

Nem olyan áldozatokról van szó, melyek a társadalmat nem illetik. Kérjük, hogy szükségleteinek fedezésével a kiállitás előtti évben legyen némi figyelemmel a közel környezetében lakó jelesebb magyar iparosokra,

TÁRCZA.

Melyik volt boldogabb?

— Elbeszélés. —

Irta: Seperné Nagy Kornélia.

(Folytatás.)

Lászlófalvi Lászlóffy József, Lászlófalván kivül, a hol lakott, még több községben is birt nagyobb, szép rendezett birtokkal s tetemes tőkével is rendelkezvén, a megye első köznemes birtokosai közé tartozott. Vagyonosságán kivül pedig ismeretes volt kitünő, puritán szigoruságu jelleme, takarékossága, emberszerető jótékonysága, becsületessége, jó, nemesszivűsége, vendegszeretete és példás családi élete által. S mint ilyent a megyében nemcsak ismerték, de szerették és becsülték is! És csodálatos! mig másoknak ennyi kiváló tulajdonság mellett rakásra nőnek az irigyei s ellenségei, neki csak jó barátai s tisztelői valának. Ez pedig onnét volt, mert ő nem negélyezte ama jó tulajdonságokat, hanem valóban birván, gyakorolta is szokat és az elért sikerre bárminő téren sem dicsekedett soha. a henczegést ő gyülölte. A szerencséjével henczegő embernek szoktak legtöbb ellenségei lenni, miután az irigy ember meg nem bocsátja embertársának, hogy előtte még szerencséjét s bármi előnyeit fitogtassa is, elég, ha ueki azt amugy is látnia s eltürnie kell. Ha felemlitjük e kiváló tulajdonságok mellett nagy elmebeli tehetségeit — ő jogvégzett ember volt, — s a mezei gazdaság körüli gyakorlati jártasságát, bizonyára természetesnek találandják kedves olvasóim azt a nagy sikert, mit nemcsak a társadalmi életben, de a gazdászat téren is, előmutatni tudott. Gazdasága nem volt ugyan ugynevezett „mintagazdaság", mint a minők manapság vannak, de nem is költött annyit birtokaira ugynevezett „beruházások" czimén, hogy azokat adósággal tulterhelte volna. Neki nem kellettek az olyan „diszepületek", mint a minőkkel a mai fiatal gazdák birtokaikat felékesitik — a „pénzügyi tárcza" rovására; elleukezőleg: tul tehernek tartotta a tulságos sok és drága épitkezést a birtokokra nézve. A felesleges számu cselédséget sem szerette, csak éppen mi a gazdaság kezeléséhez okvetlen szükséges vala. Olyan személyiségeket meg, mint szobaleány, inas, komorna, ispán, — éppen nem türt volna a háznál. Pedig, de mennyivel inkább tarthatott volna mint sokan azok közül, kik a megyében ilyeneket feles számban is tartottak! — Négyes fogatot? még a világért sem tartott volna. Nézete szerint két jó ló mindig elért oda, a hová a rossz négyes, mert a jó négyes — szerinte — nem köznemesnek való, hanem mágnásnak. És habár ő azt is tarthatott volna nagy vagyonából, de azt tartotta, minek szoktassa gyermekeit oly fényüzéshez, mit ő ugyan megtehet az összes vagyonból, de szok a megosz... osztályrészből már alig tehetnének meg áldozat nélkül. És igaza volt. Mert nagy hiba az a szülőktől, gyermekeiket oly fényüző életmódhoz szoktatni, mit azok utóbb a reájok várandó örökségből maguknak meg nem adhatnak. Csak a megelégedetlen szerencsétlen emberek számát szaporitják az által.

S a milyen Lászlóffy József volt, épp olyan volt a neje is. „Egyszerü falusi gazdaasszony", mint a mai modern nevelesü hölgyek büszken, fitymáló hangon — mondanák.

Pedig ha tudnák, mennyi mindent fejeznek ki e jelzők: „egyszerü falusi gazdaasszony", hát bizonyára nem mondanák ki oly lenezően fitymálva.

Mert azok az egyszerü falusi gazdaasszonyok azok, a kiknek érdeme az, hogy ma még a köznemesség, — annyi minden megpróbáltatásoknak daczára — ennyi évszázad multán is birtokában van (természetesen a hol van!) vagyonának.

Lászlóffyné, szül. Lászlóffy Anna, a szerénység, igénytelenség példányképe, kitünő gazdaasszony hirében állott és valóban az is volt. A mily eredményeket férje a külső gazdaságban produkált, épp oly sikerrel gazdaasszonykodott ő a belső házigazdaság körül. A lakásban ugyan senki sem fedezett volna föl valami fényüzést, de minden egyszerüsége mellett ragyogott a tisztaságtól; mindenben oly összhangzó rend uralkodott, mi a szemre szinte jótékonyan hatott. Nem kápráztatta a szemet, mint a mai divatos hölgyek szalónja és boudoire-jai. De az éléstár aztán annál túltömöttebb volt; nem tátongott ugy az ürességtől, mint — sajnos! — divatos hölgyeink „speiz"-aik nagyrésze a hogy tátong, vagyis „leledezik" manapság. Kertje sem volt a kertészet müremeke ugyan, mint a mai urinők kertjeiket a minőkké kertészeik ügyessége teszi, ő kertészt nem tartván, saját maga rendezte azt, de oly kitünően volt az megis tartva, hogy abban a konyhára szükséges élelmi czikkek vagyis főzelekféléken kivül minden a szemnek tetszetős növények, vagy is virágok is feltalálhatók valának. A „hasznos" után és mellett a „szépnek" is volt ott helye s minden csinos összhangban elrendezve.

Az udvar, a háztáj sem volt ugyan „parkká" alakitva, mint azt most mindenütt látjuk, s a hogy egy finomabb urnő s uracs izlése megkövetoli, hogy legyen, mert ott a majorságok tartása volt a főczél, a minek „légiói" nem járhattak volna oly szabadon, ha a háztájat drága rózsa-ligetek stb. környékezik; de azért a szem több gyönyörüséget talált azon, mintha park lett volna. Az akácz, szeder, dió, szilva, vadgesztenye és nyárfákkal beültetett gyönyörü zöld pázsitos nagy terjedelmü udvaron valami ritka szép látvány volt a szemnek a

kérjük, hogy rendeljen olyan tárgyakat, a melyeket az illető iparos az alkalomhoz méltó figyelemmel készitsen el és a nemzeti kiállitásra felküldvén, vele mű és kézműiparunk magas szinvonalát kidomboríthassa.

Az áldozat valóban oly csekély, hogy minden hazafinak meg kellene azt hoznia. Egy-egy luxus-butordarab, egy műipari czikk, minden művelt család szalonjában elkél s kiállitás nélkül is kereslet tárgyát képezi; — annál inkább hisszük hát most, mikor a legnemesebb ügy támogatásáról van szó, hogy a magyar középosztály sietni fog megrendeléseivel a jeles, de kevésbé tehetős iparosság segitségére s megmenti őt attól, hogy ambiczió-jának tárgyát, munkája javát, esetleg figyelmen kivül hagyja a kiállitásokat csak futólag áttekintő közönség.

Főurainkat, főpapságunkat, nagybirtokosainkat bár ne kellene külön felhivnunk ez alkalomra. Nekik adatott meg első sorban, hogy Mecénásai legyenek a magyar iparnak s az ő bőkezű pártfogásuk tehetné lehetővé, hogy iparunkat bemutathassuk azon a magas szinvonalon, a melyre a külföld műiparát is emelte a Mecénások támogatása.

Ma még hosszu idő van a kiállitásig s ez a kérelem, még korainak tetszhetik sokak előtt. De, hogy megtesszük már most, annak különös oka, hogy egyrészt iparosságunkat figyelmeztessük, hogy a nemes magyar társadalomban segélyt fog találni, — másrészt, hogy ideje legyen munkája versenyképességéről, jelességéről és jó izléséről meggyőzni azt a társadalmat, molytól támogatást vár.

Szóval az iparosnak lesz ideje keresni a megrendelők tetszését s a megrendelőnek van alkalma kiszemelni azt az iparost, akit támogatásra méltónak talál!

Mi bizunk a magyar iparban és a magyar társadalomban egyaránt.

E bizalommal vagyunk

hazafias tisztelettel

Budapest, 1894. január végén.

Az „Iparosok kiállitási nagybizottsága“
megbizásából:

megyeri *Krausz Lajos* elnök
Thék Endre alelnök
ifj. pákai *Kölber Fülöp* alelnök.

A valuta.

(Vége.)

Hiszen valóságos őrjöngés volna, az aranyproductumnak egyedüli fizetési eszközként mind nagyobb területre való kiterjesztésével az aranyércz cserc- és vásárlási erejét az összes, az ember fentartására szolgáló javak csere- és vásárlási erejével szemben szándékosan, mesterségesen fokozni és pedig abban a mértékben fokozni, a hány □m.-rel nagyobb területre lesz az arany mint egyedüli és kizárólagos fizetési eszköz kiterjesztve; és viszont az összes, fentartásunkra nélkülözhetetlen javak csere- és vásárlási erejét az aranyérczczel szemben abban a számtani arányban erőszakosan csökkenteni, ezzel az összes nyers- és ipartermékek árának depressióját, leszállását abban a számtani arányban előidézni és ebből folyólag az élelmi czikkek és fentartásunkra szolgáló összes javak termelőinek vásárlási és fizetési képességét az aranytermelők és aranybirtoklók vásárlási és fizetési képességével szemben abban az arányban csökkenteni és megbénitani, a milyen arányban az aranyércz fizetési eszközök készitésére és úgynevezett ércztartalekalapok képzésére mint nagyobb területeken absorbeáltatik és a milyen arányban ez úton csere- és vásárlási ereje mesterségesen mindinkább felsrófoltatik.

Vajjon az összes javak csereerejének ily módon mesterségesen, erőszakosan eszközölt lenyomása és csökkentése az immár egyetlen fizetési eszköznek dekretált aranyérczczel szemben nem azt jelentené-e, hogy a nyakig eladósodott államok és az adósságokban elmerült magángazdaság megnyomoritására a fizetési eszközt mind elviselhetetlenebbé teszük és ekképpen azokat egyszerűen lélekzetüktől megfosztjuk? Hiszen a fizetési eszköz szánt-szándékos elviselhetlenné tétele és az eladósodott államok és magángazdaság fizetési és adóképességének folytonos csökkentése azonos volna közgazdaságunk aláásásával és életerőnk átmetszésével!

Nevezetesen monarchiánkra nézve nem jelentene az egyebet, mint fizetési képtelenségünk és monarchiánk két állam-tönkjének kihirdetését, ha az aranyérczet egyedüli fizetési eszköznek declarálnók és ennélfogva kimondanók, hogy legalább 10 milliárd papir- és ezüstforintra rúgó adósságainkért egyenérték gyanánt azon megszerezhetlen **aranyérczmennyiséget** kell hitelezőinknek szolgáltatnunk, a melyet a mai törvényesen kimondott relatio megállapit; miután ez az igy reánk sózott aranyérczmennyiség ez eddigi statistika szerint létező — az egész glóbus csereértékét representáló, 17—18 milliárd franknyi összes monetárius aranyállományban absolute nem található fel, kereskedői felfogás szerint pedig nem igen alkalmas financziális manöver a hitelezők bizalmának felkeltésére az, ha egy szép napon azzal állitjuk szembe őket, hogy adósági terhünk a földgömbnek aranyban kifejezett csereértékét jóval felülmulja.

Hiszen a fennálló kereskedelmi törvények értelmében a csődbejelentésre való kötelezettség már akkor beáll, a midőn valamelyik kereskedő passivái elérték activái magasságát, és nem akkor, a midőn annak passivái az egész glóbus cselekvő vagyonát és plane annak aranyban kifejezett teljes csereértékét túlszárnyalják.

De az aranyércznek egyedüli fizetési eszközként való dekretálása nem jelentene egyebet, mint fizetési képtelenségünk örökös állandósitását és stabilisálását, ha állami és magánadósággal nyakig megterhelt adózó polgárainkat azzal a bevégzett ténynyel állitanók szembe, hogy az adósságaik után eddig ezüst- és papirforintban fizetett évi kamatok fejében most, az u. n. relatiónál fogva előre meghatározott aranyérczmennyiséget kell a hitelezőknek szolgáltatniok; mert akkor bizonyára azon kissé kellemetlen meglepetésben is részesitjük őket, hogy ezen reájuk rakott aranyérczmennyiség évenkénti beszerzésére vagyonukból és javaikból két, három, sőt kiszámithatlanul többször annyit lesznek kénytelenek kiszakitani, mint a menynyit e kamatok ezüstforintokban való lerovására eddig vagyonukból elvontak.

De hiábavaló fáradozás volna az is, ha valami csodaszer után nyargalnánk, a melyet az aranyércz helyébe mint fizetési eszközt és állandó csereértékmérőt léptessünk, mert ez a csodaszer absolute nem található fel, nem lévén a glóbus egyik productuma sem hivatva arra, hogy kizárólagos fizetési eszköz és általános csereértékmérőként szolgáljon, épp ugy, a hogy erre a functióra az aranyércz sem bir hivatottsággal és qualificatióval.

Ha czélhoz jutni akarunk, mindenekelőtt a valutára vonatkozólag fenálló optikai csalódásoktól kell megszabadulnunk; első sorban azt a fizetési eszközünket és csereértékmérőnket körülövező sürű homályt kell eloszlatnunk, a mely sürű homálynak fényes napvilággá való tételére éppen a mi ezüstforintunk, de nem kevésbbé annyira elitélt és azonnali megsemmisitésre szánt papirforintunk oly készségesen ajánlkozik.

Sőt első sorban éppenséggel az aranyvaluta hiveire hárul az az el nem utasitható kötelesség, hogy mielőtt a történelmileg adott körülmények között a javak hányadai cseremüveleteinek eszközlőjeként oly kitünően functionáló papirforinthoz nyulni merészelnek, azt a bizonyos valamit, t. i. azt az ezüst- és papirforinton kivül álló elemet kipuhatolják, a mely e papir- és ezüstforintnak érczmennyiségétől egészen elütő, és pedig magasabb csere- és vásárlási erejét kölcsönzi, a melyet ez a forint, szándékba vett megsemmisitése daczára naponta szemeink előtt demonstrál és érvényesit.

Mert hiszen legalább is megbocsáthatatlan könnyelműség volna, ha az aranyvaluta rajongói annak a circulationális közegnek megsemmisitéséhez fognának, a melynek lényegéről és fuuctiójáról absolute sejtelmük sincs.

Ha azután ennek a papir- és ezüstforintnak lényege tisztán álland előttünk; ha a valutát környező optikai csalódás és a fizetési eszközünket és csereértékmérőuket burkoló homály elenyészett: legott tisztán álland szemünk előtt az eszmény, azaz tisztán álland előttünk a világtól eddig nem sejtett, de tényleg létező, mindeddig nap nap után mindinkább csak hamisitott csereértékmérő; tisztán álland szemünk előtt ezen a világ által nem sejtett, de tényleg létező, csak az utóbbi időben mindinkább lábra, kapott valutarendezési düh és az aranyércznek, mint fizetési eszköznek, nyakunkra való folytonos erőszakolása által eddig napról napra meghamisitott csereértékmérő.

Ha azután egyszer ez a csalhatatlan csereértékmérő szemünk elé van varázsolva, akkor meg is van kezünkben a biztos szer az aranyjak közgazdaságilag nem igazolt, rátukmált csere- és vásárlási erejéből való kivetkőztetésére és ezzel együtt a közgazdaságnak az arany uralma alól való felszabaditására és ezzel azonnal gátat is vetettünk annak, hogy az aranyércznek fizetési eszközként mind tovább való kiterjesztése és csereértékének ez utou való mesterséges felcsigázása által a **termelő- és munkásosztályok vásárlási, fizetési és adóereje** mind tovább és tovább megbénittassék.

És ezzel éppen az aranykényszer-zubbonyba bujtatott civilizált országokban ily módon erőszakosan felidézett közgazdasági és társadalmi katasztrófának utját is állottuk.

Budapesten, 1894. január havában.

Márk Márkus.

A város hirdetései.

280/1894.

Hirdetmény.

Alulirott polgármesteri hivatal részéről közhirré tétetik, miszerint a városi széna-mérleg **1894. évi április 1-től** számitott 3, esetleg 6 évre nyilvános árverésen **f. hó 20-án d. e. 10 órakor** a kőszegi városház tanácstermében bérbe fog adatni.

A feltételek a polgármesteri hivatalban megtudhatók.

Kőszeg, 1894. február hó 5 én.

Tipka Ferencz,
polgármester.

405/1893.

Hirdetmény.

Kőszeg szab. kir. város polgármestere közhirré teszi, hogy a város tulajdonát képező tábornok házban levő, az utczára kinyiló pinczehelyiség a f. é. **április 1-től** számitandó 6 évre nyilvános árverésen **f. hó 20-án d. e. 10 órakor** a városház tanácstermében bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a hivatalban megtudhatók.

Kőszeg, 1894. február 5-én.

Tipka Ferencz,
polgármester.

405/1894.

Hirdetmény.

Kőszeg szab. kir. város polgármestere közhirré teszi, miszerint a város tulajdonát képező főtéri 94. sz. ház emelete f. é. **május 1-től** számitandó 3, esetleg 6 évre nyilvános árverésen bérbe adatni fog. A feltételek a hivatalban betekinthetők.

Az árverés **f. hó 20-án d. e. 10 órakor** tartatik a városház nagytermében.

Kőszeg, 1894. február hó 5-én.

Tipka Ferencz,
polgármester.

HIREK.

— **Egyesület alakulása.** A Kőszeg szab. kir. városi szegény tanulókat segélyező egyesület alapszabályai jóváhagyólag visszaérkezvén a minisztertől, az egyesületbe eddig belépett negyven és néhány tag mult vasárnapon megalakitotta ez emberbaráti egyesületet. Elnökké megválasztatott az eddigi ideiglenes elnök, *Steierlein* Gábor, alelnökké *August* János, jegyzővé *Szomor* Lajos, pénz-

---

libák, pulykák, kacsák és tyukok tarkabarka serege mely oly mennyiségben s oly kitünő kezelésben ritka udvaron volt látható.

De hisz a tisztelt olvasó közönség ugy is tudja, vagy elképzeli, hogy egy a szó szoros értelmében jó gazdaasszony házatája minő lehet, s hogy annak a képességei, tehetsége, ügyessége minő csudát fejthetnek ki, ha arra alkalmas tér kinálkozik. Lászlóffyné egyike volt a megye legjobb gazdaasszonyainak, házinőinek s anyáinak s ezzel — ugy hiszem, — eleget mondtam.

S mint ilyen, képzelhető minő leányokat birt ő nevelni — Emma és Olgában. És ha hozzáképzeljük még Lászlóffy kiváló szellemi tehetségeit, a minek fölényével, tekintélyével, leányainak észbeli, lelki s kedélyük fejlődésére hatott, elgondolható, mikent az egész megyében a két nővérnél miveltebb, derekabb leányt nem lehetett találni. Volt is nekik hire; pedig nem fitogtatták őket, nem vitték minduntalan a nagy világ piaczára vásárjára: bálokra, estélyekre, megyegyülésekre, országos vásárokra, bucsukra, fürdőkre, lófuttatásokra s több ily alkalmakra, a hová a leányaikat falusi urianyák vinni szokták; még látogatókba is csak ritkán és nagyrészt csak is rokoni körbe. Mert Lászlóffy azt tartotta régi magyar szokás szerint, hogy: „jó bornak nem kell czégér.“ S igaza volt. Leányai létezése felől azért az egész megye fiatalsága tudott s keresve kereste az alkalmat, hogy őket megismerhesse. Emma már vagy husz „kosárnál“ is többet volt kénytelen kiosztani, a még is folyvást jöttek-mentek kegyeért, kezéért esedezni. Az igaz, mikent minden egyéb kiváló tulajdonai mellett, birt azzal is, a mi a fiatal házasulandókat — régtől fogva — kiválóan vonzani szokta: szép is volt és vagyonilag is jó partie. Gyönyörü szép barna leány volt. Magas, vállas, erőteljes s a mellett karcsu, szép növésü alak; fekete haj, éjsötét ragyogó szempár, gyönyörüen ivezett szemöldökkel; emelt homlok, kissé hajlitott szabályos orr; mint a kármin, oly piros telt ajkak, hófehér rendes szép fogsorral, s ha ehhez még hozzáképzeljük azt a rózsapirral festett barnás arczszint, mely gömbölyded telt arczát borita, s mely a magyar fajnak oly kiválóan jellegző szépsége, természetesnek találandjuk, hogy mindenki, a ki őt látta, elragadtatva mondá: „ejnye be szép, derék egy leány!“ Ő nem volt ugynevezett „ideális“ szépség, de idealja volt a megtestesült földi szépségnek; olyan volt, a ki mindenkinek tetszett és tetszhetett is. Mozdulataiban, modorában természetes és nőies, valamint gondolgozásában komoly s higgadt, jellemében tiszta, nemes és szigoruan erkölcsös, érzelmeiben pedig mély odaadó, állhatatos, hű változatlan. Ilyen volt Emma. És Olga? — Ő meg majdnem ellenkezője volt nővérének, a mennyiben annak szépségét felerészben sem birta. Barna volt ő is, de arcza, — habár meglehetős szabályos, — nem birt azzal a ragyogó szép viruló szinnel, a mi Emmát ugy kiemelte, arczszine sötétebb is volt és minden pir nélküli halványasággal birt, mi érdekesnek igen, de szépnek éppen nem volt mondható. A mi arczában leginkább feltünt, az az éleuk áthatő tekintetü szempár volt, mely ugy égetett, mint a tüz, és vékony finom metszetü ajkán az a mosoly volt, mi rendesen az ugynevezett: szép lelket! szokta elárulni. És a ki őt első pillanatra látta, mindenkinél azt a hatást tette, mit a nem szép, de szellemdús nők tenni szoktak, kik rendesen kellemesek is, bájosak is: hogy vonzatva érzék magukat általa. S csakugyan Olga rendkivül élénk természetü, szellemdús leány volt, kinek modorában lényében annyi kellem, a kedélyesség volt, hogy valóban mindenkit elbájolt, éppugy, mint nővére szépségével. Peddig alakjára sem volt oly szép klassikus növésü, mint Emma. Ő nem volt magas, hanem csakis közép termetü, habár elég arányos telt idomokkal s könnyü ruganyos mozdulatokkal. Kedélye vidám, társalgási modora eleven, élczes, szikrázó, szellemdus; érzelmeire nézve sangvinikus egész az ábrándozásra hajlásig; a látszat után felületes, gúnyoros változékony; de a valóságban nehezen lebilinczelhető; szintén állhatatos és hű; jellemében igaz, becsületes és ingathatlan — szigoruan erkölcsös.

De nem is lehetett csodálkozni, hogy Olga még nem birt azzal a komolysággal, mi Emmát oly tiszteltté tevé, mert hisz' éveik száma igen különböző volt. Emma már 24 Olga pedig csak még 16 éves vala. Ez fejté meg a kedélyük és világnézleteikközti nagy különbséget. S igy természetes, miként Olga még nem is birhatott azzal a higgadt, megfontolt gondolkodással, a mivel nővére őt az életre előkészitgeté. És különben is vannak egyének, kiket sem az idő, sem a keserü tapasztalatok, csalódások ugy lehangolni nem birnak, hogy kedélyük gyökeresen álváltozzék; megmaradnak mindig, — ha nem is — kellemesnek, de legalább türhetőnek, vagyis nyájasnak, előzékenynek, jóakaratunak. (Vége köv.)

tárossá *Waisbecker* Ede, gazdává *Meszlényi* Károly. A választmány hat tagja: Czike Ferencz, Hammer Gyula, Lindenmayer Frigyes, Schmidt Mihály, Stúr Lajos és Windisch Antal. Örvendetes, hogy két alapító tag is jelentkezett már, Gyömmörey Antal és apósi Pultz generalis, akik a 10—10 frtnyi tagsági dijat azonnal befizették. A Waisbecker és Kirchknopf-féle vendéglőkben kitett perselyekben szintén közel 10 frtot találtak és helyeztek el takarékpénztárba.

— **A bormérés ügye.** A miniszteriumban mult szombaton *Toepke* Alfred miniszteri tanácsos fogadta a kőszegi bortermelők kiküldöttét. Bemutatás után megtekintette a szövetkezet alapszabályait; do eleinte hallani sem akart a régi czégéres borunéréről, felemlitvén azt, hogy ha a kőszegi bortermelőknek engedelyt ad, akkor a többi bortermelő városok is követelők lesznek. Ennek ellenében azt felelte *Marton* Károly szövetkezeti elnök, hogy Sopron, Ruszt stb. városoknak egész más minőségü boraik vannak, mint nekünk, azonfelül a kivitel ott már régóta divik, mig mi egészen magunkra vagyunk utalva. Toepke továbbá azt mondotta, hogy ha rossz borunk van, tegyünk bele czukrot és szeszt, mire ezt kapta válaszul, hogy a mi bortermelőink rendes emberek, kik terményüket nem akarják hamisitani és a vegyités ily neméhez nem is értenek. Végül Toepke azt mondotta, hogy nagyon konservativ szellemüek ezek a kőszegiek, mire válaszul azt nyerte, hogy ilyeneknek kell lennünk ez ügyben, mert több ezer ember jóléte függ ettől, Erre aztán megigérte a 10 engedélyt, mely a szövetség nevére lesz kiállitva, és ez által adományozható az egyes bortermelőknek, melynek alapján azok szabadon mérhetik saját termésü boraikat saját házukban, illetőleg lakásukban czégéresen ugy, mint ez előbb történt. A szavatolás 50 frt erejéig minden szövetkezeti tagot kötelezi törvényellenes kihágások ellen. *Szájbely* Gyula országos képviselőnk ügyünket már jól előkészitette, miért a szövetkezet mult csütörtöki ülésében neki köszönetet szavazott. Toepke a kiküldött kérelmére az ügy végleges elintézését a legközelebbi időre helyezte kilátásba.

— **Szövetkezeti ülés.** A helybeli bortermelők szövetkezete mult csütörtökön gyülést tartott, melyen örömmel vették tudomásul a bormérés ügyének sikeres rendezését és az elhalálozott pénztáros, *Schlögl* János helyére *Jánosa* Gyulát választották meg.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Váró* Benjamin fogarasi állami polgári iskolai igazgató tanitót, ki a helybeli polgári iskolánál is volt alkalmazva, egyelőre ideiglenes minőségben fogarasmegyei tanfelügyelővé nevezte ki.

— **Altiszti bál.** Az idei farsangot a kiváló sikerrel lefolyt altiszti bál zárta be. Az gyönyörüen diszitett, terem 9 óra tájt egészen megtelt bálozó közönséggel s a lady patronesse, *Schupler* őrnagyné körül elökelő közönség foglalt helyet. Az első és második négyest 70 pár tánczolta két kolonban. A fényes mulatság reggeli 6 óra tájt ért véget.

— **Utolsó farsang.** A farsang nem többé az, am[i] volt régen. Régen vigságokkal ülték meg a farsangot, mulattak erősen az emberek, azután pihentek. Most? — most egész éven át mulatnak az emberek és azért látszik csendesebbnek a farsang. Tudósitónk az utolsó farsang mulatságairól a következőkben számol be: Vasárnap: semmi nesz, ha csak a *zucack*-isták lármáját nem vesszük számba. A kapás gyerekek kurjantása is gyengébb volt a szokottnál. Uri bál sehol. — Hétfőn: a bucsujárás Rőt felé gyenge; este bál Benedek vendéglőjében, a hol pompásan mulatott a polgárság és dicsérte a jó italokat és ételeket. — Kedd: Nagy csend a Tóni bácsinál. Jó későn kezd belemelegedni a mulatságba egy kis társaság, zene helyett nótával bucsuztatván a farsangot.

*Szabfalu*ban, a *czikker-nudi* hazájában is mulattak az emberek utolsó farsangon. Elfogott czigányok muzsikáltak — mondják — oly szépen, hogy elérzékenyült az egész telep népe, a bujában fátyolt vetett — az allodiumra.

— **Böjtben.** Hamvazó szerdával beléptünk a nagyböjt időszakába, amikor elnémul a zene és az emberek jobban a lelkiekre gondolnak. A hamvazás szertartásán sokan vettek részt plébánia-templomunkban, mely szerdai napokon a délutáni böjti ájtatosság alkalmával is sok hivőt lát falai közé. Ilyen böjti ájtatosságot a benczés templomban is tartanak minden pénteken délután 3 órakor.

— **Egy kis leány temetése.** Meghatóan szép és impozáns temetése volt mult vasárnapon *Szluha* Margitnak, annak a polgári iskolai leánynövendéknek, kinek korai haláláról már egyszer megemlékeztünk. Távol vidékről adták ide nevelésbe; i d e azért, hogy az iskolán kivül kedves rokoni körben lelje föl azt, a mit a távol szülői ház nem nyujthatott neki. Szerető kezek gondozták itt a fejlődő lánykát, a ki szende alakjával, nyájas arczával magára vonta az emberek figyelmét s kiről azt lehetett hinni, hogy a halál nem is merné kinyujtani érte hideg kezét. Nem is merte, hanem elküldte az ő angyalát, a ki a kis leány alákonyuló szivét enyhén és szendén oldotta le az életről s azt meleg kezében és gyengéden a hideg kebelből a magas, felmelegitő édenbe szállitotta. . . . . Sok, a város lakosságának minden rétegéből kikerült résztvevő gyülekezett a városköri halottas ház kapuja elé, a sok között feltünő számban az intelligens elem s a polgári fiu- és leány-iskola összes növendékei tanitóik és tanitónőik vezetése alatt. A szülők és rokonok zokogása közé belevegyült az *Oremus pro fidelibus defunctis* áhitatos melodiája és nemsokára megindult a szomoru menet a koszorukkal boritott koporsóval, mely előtt három fehérbe öltözött lányka, társnői a megboldogultnak, örökzöld-koronát és koszorukat vittek, mig a menet élén haladó leánynövendékek szintén koszorukat hordoztak vagy legalább is csokrocskákat tartogattak kezükben. A harangok búsan szóltak s mire szavuk elállott, egy frissen ásott sir előtt találta magát a sokaság. E sirba temették Szluha Margitot, azaz nem! hisz virágágyba fektették, melyet kis leányok vetettek immár csendesen alvó felejthetetlen társnőjüknek.

— **Gyászrovat.** *Schlögl* János, a kőszegi gazdaemberek egyik legderekabbja, hosszabb szenvedés után e hó 6-án élete 49-ik évében jobb létre szenderült. Temetésén, csütörtökön, roppant nagy számu közönség gyült össze a halottas háznál, honnan tudvalevőleg csak pár lépésnyire van a temető és melynek utját egészen ellepte az emberek sokasága. A temető bejárásától a a sirig a bortermelők szövetkezetének tagjai vitték a koporsót.

— **Amiről suttognak.** Már megszoktuk, hogy mindig kapunk valamit: vagy katonaságot, vagy dohánygyárt, vagy más effélét; de mind mellett mégis összedugják az emberek a fejeiket, h[a] ujra felmerül a hir, hogy hát: *kapunk valamit.* A katonaság nézegeti a férőhelyeket, más hivatalos és privát egyének gyárnak való helyeket keresnek. De ezekről a dolgokról csak suttogni szabad, irni nem. Mert azt mondják, hogy dobbal nem lehet verebet fogni. Igaz; de ezek feledik, hogy hallgatás mellett ugyan okos maradhat az ember, hanem elérni valamit — alig lehet. Ebben a deputációs világban kár olyan elveket vallani, mint a minőket ujabban nálunk állitanak föl, hogy t. i. *csitt*, mert különben elszövik vagy elfüstölik a gyárat, máshová kvártélyozzák a katonákat stb. Nekünk tudnunk kell, hogy mire van szükségünk és az után járnunk kell nyilt sisakkal, okos meggondolással és esetleg áldozatok árán, mely utóbbihoz azután nem egy pár ember titoktartása, hanem az adófizető hozzájárulása is szükségeltetik. Dobbal tehát ugyan verebet nem, utánjárással azonban jó barátokat lehet fogni. Ilyenekre pedig Kőszegnek szüksége van. Nélkülök hiába suttogunk.

— **Hirdetés magyar nyelven.** Amit eddig csak a városházi fekete táblán és az ujságokban láttunk, t. i. a hirdetéseknek magyar és német nyelven való közzétételét, azt most már — hála annak a nagy haladásunknak — a dobolásnál is észlelhetjük, hogy t. i. utána m a g y a r u l hirdet a dobos, hűségesen követvén emellett persze az eddigi szokást is, hogy *németül* perroráljon. De hogyan is exisztálhatnánk Kőszegen dualisztikus nyelvjárás, no meg persze dobszó nélkül?!

— **Temetkezési vállalat** indul meg legközelebb Kőszegen. Összeállott ugyanis négy legderekabb asztalosunk, nevezetesen *Gruber* Adolf, *Gruber* Károly, *Mederl* János és *Tangl* Adolf, hogy a szokásos berendezéssel és szolgálattétel mellett temetéseknél a családokról levegyék a nagy gondot és maguk gondoskodjanak mindenről. Evégből a városi halottas kocsi mellé még egy diszesebb kocsit szereznek be, embereiket diszesebb ruhával látják el és raktáron tartanak mindennemü a temetkezésekhez szükséges czikkeket. Csak meg kell majd ezután mondani, hogy egyszerüebben vagy diszesebben akarják a családok halottaikat eltemettetni és a többit az illető taksa fejében elvégzi a *pietás* temetkezési vállalat Kőszegen.

— **Az időjárás januárban.** A hőmérséklet reggel 7 órakor — 5·5°, délután 2 órakor — 2·0°, este 9 órakor — 4·4° volt, a napi hőmérséklet ennélfogva — 4·0°. Az utolsó 12 évi megfigyelés szerint Kőszeg normális hőmérséklete januárban reggel 7 órakor — 4·2°, délután 2 órakor — 0·2°, este 9 órakor — 1·2° és az átlagos napi hőmérséklet — 1·9°, minélfogva idén reggel 1·3, délután 0·8, este 3·2, egy napon át 2·1°-kal hidegebb volt a rendesnél. Legmelegebb 13-án volt, 7·5°-kal, leghidegebb 4-én, — 15·4°-kal. Az idei januárnál hidegebb volt az 1893- és 1891-ik január. Az utolsó 12 év legmelegebb januárja az 1894-iki volt. — A légsulymérő átlagosan 740 mm-en állott, 0·6 mm-rel magasabban a rendesnél. Legmagasabban állott a légsulymérő, 750·4 mm-ren, 13-án, legalacsonyabban, 732·2 mm-en, 23-án. — Lecsapodás csak 1 napon volt, 3·7 mm-rel; mivel az átlagos csapadékmennyiség e hóban 35 mm-t tesz, ennélfogva ez év csapadékmennyisége 31·3 mm-rel kevesebb a rendesnél. Csak egy évben, 1882-ben volt a január még szárazabb az ideinél. Egész tiszta idő 2 napon át volt, egész borus 9 napon. Szélirányokban a déli volt az uralkodó.

— **Városi közgyülés.** A város képviselő-testülete tegnap délután 3 órakor igen látogatott közgyülést tartott, melyet már pénteken ugynevezett „bizalmas" előértekezlet előzött meg. Gyülés kezdetén *Markovits* József és *Szovják* Hugó képviselők interpellácziót intézett a polgármesterhez, előbbi a Fercsák-féle ösztöndijak kiosztása, utóbbi pedig a fekete lobogónak egy városi képviselő halálakor a városházára történendő kitüzése ügyében. A polgármester részbeni megnyugtató válasza után felolvasták a József főherczeg ő fenségének válaszát a város gratulacziójára. Azután a főtárgyra, a Mauthner és társa által Kőszegen felállittatni szándékolt szövő- és fonógyár helyének átengedésére és némely más kedvezmények megadására került a sor. A közgyülés elvben hajlandó az illető czégnak a marhavásártéren 3½ holdnyi teret ingyenesen, azonkivül kőfejtőjét és téglakemenczéjét használatul átengedi, ha a czég bizonyos idő alatt a telepet berendezi.

A közgyülés további lefolyásáról, az idő előrehaladottsága miatt, jövő számunkban referálunk.

— **Kamara ujjáalakulása.** *A soproni kerületi kereskedelmi és iparkamara* e hó 8-án alakult ujra. A kamarai tagok nagy számmal vettek részt a gyülésen, melyen Kőszeg is képviselve volt. Elnöknek *Müller* Pált, egyik alelnöknek *Lenck* Gyulát választották meg egyhangulag; másik alelnökké *Dörffler* György, a néppárt emberét választották meg szótöbbséggel *Fridrik* Ágoston ellenében, ki csak 4 szavazatot kapott.

— **Meghaltak januárban.** Paár Józsefné, ács neje, 58 éves, ág. ev., gümőkór. — Draskovits Antal, 13 éves, r. k., gégelob. — Töpfer Tóforné, 73 éves, ág.ev., tüdőlob. — Witzmann Rozália, földmüves gyermeke, 1 éves, r. k., tüdőlob. — Sumeth Nándor, 4 hó., r. k., bélhurut. — Dr. Gerstl Dávid, orvos, 83 éves, izr. szivszélhüdés. — Pasznacht Teréz, órás özvegye, 70 éves, aggkor. — Meszlényi Károlyné, városi irnok neje, 24 éves, ág. ev., tüdővész. — Fábiánits Ferencz, lakatos gyermeke, 2 hó., r. k., rángógörcs. — Maitz József, 11 éves, r. k., szivbaj. — Schwahofer Samu, fuvaros gyermeke, 6 hetes, ág. ev., tüdőlob. — Bottfy Vilmos, nyug. városi pénztáros, 72 éves, r. k., öregkori üszök. — Koller Károly, lakatos, 19 éves, r. k., idült ólom-mérgezés. — Horváth Károly, 3 napos, r. k., veleszületett gyengeség. — Terplán Emma, kir. albiró neje, 41 éves, ág. ev., gümőkór. — Schermann Mari, kertésznő, 47 éves, ág. ev., hasüri daganat. — Auguszt Magdolna, 55 éves, r. k., gümőkór. — Schäffer Ignácz, szegényházi ápolt, 84 éves, izr., aggkor. — Kelemen Antal, szőlőmüves, 82 éves, r. k., aggkor. — Kappel Mihály, cseléd gyermeke, 6 éves, ág. ev., agylob. — Krötzl József, földmüves, Svábfalu, 69 éves, r. k., görcsök.

— **Egy kitünő zongora** elutazás miatt e hét folyamán olcsón eladandó. Bővebb felvilágositást ad e lap kiadóhivatala.

Köszönet-nyilvánitás.

A részvét azon impozáns nyilvánitásáért, melynek kedves leányunk, nővérünk és unokahugunk

Verbói Szluha Margit

elhalálozása alkalmával részesei voltunk, egyuttal a boldogult ravatalára és sirjába tett számos koszoru- és virágadományért mindenkinek, de különösen a kőszegi polgári iskola tanitó-testületének és növendékeinek legmélyebb köszönetünket nyilvánitjuk. ***A gyászoló család.***

Kőszeg, 1894. február 5-én.

Köszönet-nyilvánitás.

Mindazoknak, kik felejthetetlen kedves halottunk,

Schlögl János,

ravatalára koszorut helyeztek és temetésén való részvétükkel fájdalmunkban osztoztak, szivből jövő hálás köszönetet mondunk.

A gyászoló család.

Kőszeg, 1894. február 9-én.

Vasuti menetrend.

Km.	Állomások.	sz. vegyes vonat	
		II. III.osz. kocsikkal	
	Középeurópai idő.	reggel	d. u.	este.
—	**Kőszeg** ind.	4^{20}	11^{25}	5^{50}
6	Lukácsháza (m. h.)	5^{14}	12^{09}	6^{04}
12	Német-Gencs (m. h.)	5^{31}	12^{24}	6^{21}
18	**Szombathely** érk.	5^{46}	12^{39}	6^{36}
—	**Szombathely** ind.	6^{45}	3^{15}	7^{05}
7	Német-Gencs (m. h.)	7^{01}	3^{31}	7^{21}
13	Lukácsháza (m. h.)	7^{18}	3^{46}	7^{36}
18	**Kőszeg** érk.	7^{31}	4^{21}	7^{51}

Csak kedden és pénteken, közlekedik egy negyedik vonat Kőszegről 8 ó. 10 perczkor és Szombathelyről 11 ó., — perczkor.

Piaczi-árak.

Buza	100 kilo	. .	7	frt.	—	krtól	7 frt.	20 kr-ig.
Rozs	„	. .	6	„	—	„	6 „	30 „
Árpa	„	. .	6	„	40	„	7 „	20 „
Kukoricza uj		. . .	5	„	30	„	5 „	40 „
Zab	„	. . .	6	„	50	„	6 „	80 „

Nyilt-tér.

A m. k. államvasutak gépgyára.

Gőzcséplőgarnitnrnk.
hengerkazános
lokomobilok,
szalmakazalozó-gépek,
gőzkukoriczamorzsolók, Stibor-körfürészek
mindig raak
A M. K. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRA vezerügynökségénél
Budapest, VIII., József-körut 41. sz. a.
rendelendők meg.

---

2 arany, 13 ezüst érem.

9 disz- és elismerő okmány.

KWIZDA-féle korneuburgi marha-táppor
lovak, szarvasmarha és juhok számára.

40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvagyhiánynál, rossz emésztésnél, valamint teheneknél a tej javítása s a tejelő képesség fokozása czéljából.

Egy dobozzal 70 kr., fél dobozzal 35 krajczár.

Kapható minden gyógyszertárban és droguistánál. Tessék a főnebbi védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni:
KWIZDA-féle KORNEUBURGI MARHA-TÁPPOR.

Főletét: Kwizda Ferencz János.
oszt. cs. és k. és román kir. udv. száll. ker. gyógyszertára
Korneuburgban, Bécs mellett.

„Kaufe beim Schmied und nicht beim Schmiedel"
igy mondja egy régi német közmondás, a ezt jogosan alkalmazhatom az én czégemre, mivel csak egy nagy üzletnek, mint a milyen az enyém, a a mely az árukat óriási mennyiségben készpénzfizetés mellett vásárolja be, lehetnek a küldésnél kevés költségei, mely körülmény mindenesetre a vevő előnyére válik.

Szép minták magánvevőknek ingyen és bérmentve.
Gazdagon kiállított mintakönyvek szabók számára bérmentetlen.

Öltözékeknek való kelmék.

Peruvien és **dosking** a magas **kiérne** számára, szabályszerű kelmék cs. és kir. **tiszti egyenruhák-nak. aggharczosok-, tuzoltók-, tornaszok és libériaknak, billiárd- és játékasztalokra** való posztó, **loden,** vizhetlen **vadászknbatoknak, mosókelmék. ntazéplaidek 4—14 frtig.**

Aki tehát olcsó, tiaztességes, tartos, tiszta gyapjas posztóárakat és nem olcsó rongyokat, melyek minden oldalról vevésre ajáultatnak és alig érdemesek a szabó ollójára, — ekar venni, forduljon

Stikarofsky János-hoz

BRÜNN-ben. Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára félmillió frt értékben.
Szétküldés utánvét mellett.
Levelezés magyar, német, cseh, lengyel, olasz, franczia és angol nyelven.

A SCHICHT-féle
szabadalmazott szappan

egy uj, eddig még el nem ért **mosóerővel** biró és kiadós szappan; a mosásnál a ruhának a legszebb

fehér szint

adja; a legjobb mosószer

gyapju- és selyemszövetek,

a legmegbizhatóbb tisztitó és fertőtlenitő szer betegraba részére.

A SCHICHT-féle
szabadalmazott szappan

csak akkor valódi, ha a „csomagolási papiron „SCHICHT's PATENT-SEIFE" fölirat, egy „hettyd" mint védjegy és a védjegyszámok 48.911 és 4507 lenyomatva vannak.

Kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben.
Az eladási helyek falragaszok által tudhatók meg.

Georg Schicht, Aussig a. d. Elbe

Seifen-, Kerzen-, Palmkernöl- und Cocosnussöl-Fabrik.

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

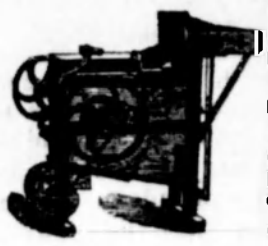

Gabona-rosták,
Konkolyozók (trieurök)
Széna- és szalmasajtók.
Takarmány-füllesztők,
Takarék-főző-üstök,
Szecskavágók,
Répa- és burgonya-vágók,
Darálók,

elismert legjobb minőségen és szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és társa

gazdasági gépgyárában
Bécs, II/1. Taborstrasse 76. sz.
Árjegyzékek ingyen. — Képviselők felvetetnek.

A Tinct. Capsici compos. mindig mint
Horgony-Pain-Expeller
kerendő és skatulyak „Horgony" nelkul, mint nem valódiak visszautasitandók.

Köszvény és csuzban szenvedőknek ezennel a legtagabb korokben
Horgony-Pain-Expeller
elnevezés alatt dicséröleg ismeretessé vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlolag legyen emlékezetbe hozva. Ezen népszerü háziszer 25 óta, mint legmegbizhatóbb fájdalomcsillapitó bedörzsölés ismeretes és mindnyajak által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további különös ajánlásra nem szorul. Üvegje 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi áron a legtöbb gyógyszertárban kapható. Azonban a „Horgony" védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonynyal ellatott üvegen valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszertarához: Richter gyógyszertára „az arany oroszlánhoz" Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

Valódi
gyógyhatásu Malaga-Sect
a klosterneuburgi cs. és kir. borvizsgáló hivatal taglalása szerint egy
nagyon jó, valódi Malaga,
kitünő erősitőszer gyöngelkedők, betegek, gyógyuléfélben levők, gyermekek stb. számára; vérszegénység és gyomorgyengeség ellen hatása nagyszerü. Kapható a
spanyol bornagykereskedés VINNADOR
BÉCS HAMBURG
törvényileg bejegyzett védjegye alatt 1/1 és 1/2 eredeti palaczkokban.
Továbbá különféle
kitünő külföldi borok
eredeti palaczkokban és eredeti árakon.
Raktáron vannak Kőszegen:
Babics István gyógyszertárában, Jánosa Gyula füszerkereskedésében, Lenner Mária kávóházában és Waisbecker Edo füszerkereskedésében.
A „Vinnador" névre és a törvényesen bejegyzett védjegyre szigoruan tessék ügyelni, mert valodiságáért csak akkor kezeskedhetünk.

MEGHIVÁS

a köszegi takarékpénztárnak 1894. évi február hó 25-én d. e. 10 órakor saját helyiségében tartandó

rendes évi közgyülésére.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1893. évi üzletkimutatás és mérleg előterjesztése, a tiszta nyeremény felosztása és a felmentvény megadása feletti határozathozatal.
2. Az alapszabályok 3-ik §-nak kibővitése.
3. Igazgatósági elnöknek és alelnöknek, 8 igazgatósági tagnak, felügyelő-bizottsági 3 rendes és 2 póttagnak három évi és 1 igazgatósági tagnak 2 évi időtartamra való választása.

A közgyülésen azon részvényes bir szavazati joggal, a kinek részvénye 3 hónappal a közgyülés előtt a takarékpénztár részvénykönyvében nevére bejegyeztetett s aki részvényét a szelvényivvel együtt 8 nappal a közgyülés előtt a takarékpénztárnál letette.

Az üzletkimutatás és mérleg a közgyülést megelőzőleg 8 nappal az intézet helyiségében betekinthető.

Kelt Kőszegen, 1894. január 15-én.

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem dijaztatik.)

Gyógykezelésre mindig használható!

Köszvény ellen. | **WILHELM** antiarthritikus és antirheumatikus | Rheuma ellen.

VÉRTISZTITÓ-THEÁJA.

Biztosan használ. | Hatása kitünő. | Nagyszerü eredmény.

Az 1879-iki nemzetközi világkiállitáson Sidneyben dicsérő oklevéllel; az 1880-iki nemzatközi világkiállitáson Melbourneban arany éremmel, diplomával és külön dicsérettel kitüntetve.

WILHELM FERENCZ,

Neunkirchení gyógyszertáros (N.-Oe.)

köszvény, rheuma, gyermekláb, idült makacs bántalmak, mindig genyes sebek, nemi- és bőrkiütéses betegségek, a testen vagy azon jelentkező pattanások ellen. Sömör, syphillitikus daganatok, vértolulások a máj és lépen, aranyérbántalmak, sápkór, heves idegbántalmak, test- és iromfájdalmak, gyomornyomás, szélbéntalmak, szorulás, hugycső-bántalmak, pollutió, elgyengült férfierő, fehérfolyás, scrophula, mirigydaganatok és egyéb bántalmak ellen a legjobb sikerrel használva. A hála és elismerő levelek száma naponkint emelkedik.

Az utolsó 18 év alatt elért eredményekről szóló röpirat ingyen és bérmentve bárkinek megküldetik.

A csomagok 8 odagba vannak osztva; csomagonkint ára 1 frt o. é. kapható **Wilhelm Ferencz** gyógyszerésznél Neunkirchenben, Bécs mellett.

Ovakodjunk hamisitványoktól; nézzen mindenki az ismert, több államban törvényesen védett védjegyre.

Kapható minden gyógyszertárban.

Főraktár: **Wilhelm Ferencz** gyógyszertárában Neunkirchenben (Alsó-Ausztria.)

A fiókraktárakban történő vevásárlásoknál kérje a t. c. közönség mindig a „WILHELM antiarthritikus és antirheumatikus vértisztitó theáját", csomagonkint 1 frt o. é. és figyeljen a védjegyre.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.